

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 210.

70de Møde.

Tirsdagen den 4de Juni.

(Forts.)

Formanden: Jeg skal tillade mig at meddele, at jeg af Folkethingets Formand er underrettet om, at Folkethinget, idet det har vedtaget det fra Landstthinget det overfendte Lovforslag angaaende Jords Afstaaelse til Fattighuse m. v., har foretaget en Forandring i Forslagets 4de Paragraph. Ved Siden af denne saaledes af Folkethinget vedtagne Forandring i Lovforslaget er det i Dvereenstemmelse med Grundlovens § 57 af Folkethinget besluttet at henvise Sagen til et Fællesudvalg, hvorhos Folkethinget ved samme Beslutning har bestemt Antallet af de Medlemmer, hvoraf dette Fællesudvalg skulde bestaae for hvert Thing, — Beslutningen er dog naturligviis kun taget for Folkethingets Vedkommende — til 9. Der vil nu blive af Landstthinget at tage Bestemmelse om, hvor stort et Antal dette Fællesudvalg efter Thingets Formening bør bestaae af. Jeg skal opsætte at forlange Thingets Beslutning derom til næste Møde, og mener jeg da, under Forudsætning af at Thinget maatte stemme for, at Antallet af Medlemmerne bliver det, som af Folkethinget besluttet, nemlig 9, tillige ved samme Møde at kunne foreslaae at man frider til Balget af Medlemmerne af det fælles Udvalg.

H. P. Hansen: Jeg vil kun tillade mig at bemærke, at det er nok givet ved Grundloven, at der skal være lige mange Medlemmer af hvert Thing i Fællesudvalget; altsaa maa i dette Tilfælde Landstthinget ogsaa vælge ni Medlemmer.

Formanden: Nei, det er en Feiltagelse; det er ikke bestemt i Grundloven, at det ene Thing netop skal vælge det Antal Medlemmer, som det andet Thing har bestemt. Det er Noget, hvorom begge Thingene skulle komme

overens, og det er ligesaa naturligt, at det Thing, som kommer til at vælge anden Gang, om jeg saa maa sige, retter sig efter det, der vælger første Gang, som omvendt. Men dette Spørgsmaal foreligger jo ikke her for Tiden; jeg bemærker det altsaa kun med Hensyn til den Indflydelse, en saadan Bemærkning, som den ærede Taler fremsatte, muligens kunde have paa det ærede Landstthing med Hensyn til Bestemmelsen af Medlemmernes Antal. Det er jo forøvrigt naturligt, at det Thing, som har besluttet, at et Fællesudvalg skal finde Sted, altid vil findes tilbøielig til at rette sig efter det andet Thing i Bestemmelsen af Medlemmernes Antal; men, som sagt, dette Spørgsmaal foreligger ikke her.

Efter Dagsordenen gaar vi dernæst over til den næste Sag, nemlig den Sag, som angaar Forslag til Lov om Dpretelsen af Creditforeninger og Laanekasser for Grundeiere. Det er til første Behandling, Sagen foretages.

Da Ingen begjærede Ordet, fattes det under Afstemning, om Loven skulde overgaae til anden Behandling, hvilket eenstemmig vedtoges med 38 Stemmer.

Formanden: Vi gaar dernæst over til den sidste Sag, som er opført paa Dagsordenen, nemlig Sagen, der angaar Forslag til Lov, indeholdende visse Begunstigelser ved Afhændelse af Bøndergods til Brugere eller deres Børn og Svigerbørn. Det er til første Behandling, Sagen foretages.

Stampe: Endskjøndt jeg efter hvad der er passeret i en foregaaende Sag her i Thinget ikke har megen Anledning til at troe, at min Anbefaling vil have nogen stor Nytte eller finde Gjenslang her i Thinget, vil jeg dog gjerne tillade mig at indlægge et godt Ord for de Folk, der ikke have saa mange Penge, at de kunne kjøbe sig en Bøndegaard eller Fæstetid til Eiendom; men derimod vel saa stor